

Det stiller sig derfor som det rimeligste for mig, at naar Staten udfolder en saa stor Virksomhed for de sindssyge, er der intet særligt at indvende imod, at den ogsaa tager Epileptikerne med. Derimod mener jeg ganske vist, at man for Tuberkulosen Vedkommende betræder den rette Vej ved at henvise til det private Initiativ at modarbejde den, idet Tuberkulosen jo ikke adskiller sig fra andre Sygdomme paa anden Maade end ved sin store Udbredelse og det betydelige Onde, den derved bliver for hele Nationen.

Med Hensyn til et æret Medlems Beklagelse over, at jeg vilde stille mig i Afhængighed af et enkelt Landstingsmedlems Udtalelser angaaende Kommissionen, siger jeg, at det er ikke min Hensigt. Det, jeg vil og maa stille mig i Afhængighed af, er, hvad Landstinget som Helhed, Landstingets Flertal udtaler om denne Kommission. Thi — som jeg allerede før antydede — hvis dette Flertal ikke alene udtaler Ønsket om, at denne Kommission ikke bliver nedsat, men endog vægrer sig ved at deltage i Valget af Medlemmer dertil, saa at den overhovedet slet ikke kan sammensættes paa den Maade, som blev antydet af den ærede Ordfører ved 3die Behandling, saa falder jo Forudsætningen bort for overhovedet at faa en saadan Kommission nedsat.

Ordføreren (Busk): Angaaende Apoteket skal jeg sige, at dets Oprettelse beror ikke blot paa Befolkningen, men ogsaa paa Sogneraadet og Amsraadet, men jeg skal blot henvise til, at i vedkommende Egn er der ca. 8000 Mennesker, og de have til Apoteket i Farsø $3\frac{1}{2}$ Mil, til Apoteket i Nibe $3\frac{1}{2}$ Mil og til Apoteket i Terndrup $3\frac{1}{2}$ Mil, og de have ca. $1\frac{1}{2}$ Mil til nærmeste Jernbanestation. Det nytter da ikke, at den ærede Minister kommer og beraaber sig paa sit Sundhedskollegium, thi det kende vi alt for godt, derfor har der over for Sundhedskollegiet i Rigsdagen og Finansudvalget hersket en vel begrundet Uvillie. Der sidder et Par kjøbenhavnske Apotekere i Sundhedskollegiet tilligemed nogle Læger, og de skulle saa til at dømme, om der skal tages Hensyn til Befolkningens Ønsker, om det behager de Herrer Apotekere, at der maa oprettes Apoteker paa Landet. Saaledes hænger den Historie sammen, det have vi diskutert saa tidt. Naar Forholdet her er saaledes, at der er 8000 Mennesker, som have 3 Mil og derover til nærmeste Apotek, er der god Grund for Justitsministeren til at

tage Hensyn dertil, selv om Sundhedskollegiets Apotekere skulde synes, at det ikke var rigtigt, at deres Kammerater i Nordjylland blev gaaet lidt paa Klingen. Derfor føler jeg mig forpligtet til at nedlægge Indsigelse, naar man stadig beraaber sig paa det kgl. Sundhedskollegium.

Da ingen yderligere ønskede at ytre sig, sluttedes Forhandlingen.

Indstilling under Nr. 2 af *Udvalget* (se Tillæg B., Sp. 1571).

vedtoges enstemmig med 67 Stemmer.

Indstilling under Nr. 5 af *Udvalget* (se Tillæg B. Sp. 1571)

vedtoges enstemmig med 71 Stemmer.

Indstilling under Nr. 15 af *Udvalget* (se Tillæg B. Sp. 1573)

vedtoges enstemmig med 71 Stemmer.

Formanden: Dermed er dette Afsnit tilendebragt. Det er for sent at gaa til det næste Afsnit, og jeg skal derfor nu afbryde Forhandlingerne, men forinden jeg slutter, skal jeg give Ordet til Folketingsmanden for Københavns 4de Valgkreds (Philipsen) for paa egne og Medforslagsstilleres Vegne at forelægge det ved Begyndelsen af Mødet anmeldte Lovforslag.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Philipsen): Paa egne og 13 Medforslagsstilleres Vegne tillader jeg mig herved at forelægge et Forslag til Lov om et midlertidigt Lønningstillæg for Finansaaret 1901—1902 til Personer ansatte i Statens Tjeneste. Dette Lovforslag er fremgaaet af Arbejdet i det Udvalg, der blev nedsat af Folketinget den 31te Januar i Aar, og som har haft 2 Regeringsforslag til Behandling, nemlig dels et Lovforslag til Forandring af Loven om Statsbedriften af 26de Marts 1898, dels et Lovforslag om Dyrtdstillæg for indeværende Finansaar, som var til Behandling i Folketinget 11te Februar. Udvalgets Arbejde med Hensyn til det førstnævnte Lovforslag var for saa vidt ret let og ret hurtigt at tilendebringe, som det snart blev klart for Udvalget efter de Meddelelser, der fremkom fra de Udvalgsmedlemmer, som samtidig vare Medlemmer af Jernbanekommissionen, at det var unyttigt og skadeligt med Hensyn til en virkelig Reform af Jernbanelønning-